

ABONNEMENT

Miljøaktivist med skibsdrømme

Copenhagen Dream House byder på varmhjertet skibspormance med luftakrobater og linegænger – og klimafakta i kabyssen

Det gode skib Hawila danner rammen om Copenhagen Dream House's forunderlige forestilling med både dansere, musikere, luftakrobater og forskere – om at turde tage stilling i klimadebatten.

Karina Tengberg

🕒 27. maj 2016

💬 Kommentarer (0)

Det gode skib Hawila ligger smukt lige ud for Kulturværftet i Helsingør – med Kronborg som kendisnabo om styrbord. Inde på Kulturværftet under Click Festivalen spiller Philip Glass oprørsk minimalismemusik fra 1970'erne. Men ude på kajen brænder bålkurve sprælsk i sommernatten, hvor en kvinde også står og steger veganerfrikadeller.

»No meat!« siger hun og forklarer, at kød ikke er godt for klimaet. Dette er miljøaktivisternes land.

Performancehuset Copenhagen Dream House kalder sin skibspormance for *Sejlende By*. Denne by er befolket af søfolk med miljøhjetet på rette sted – fra permafrosteksperter til installationskunstnere og landbrugskonsulenter.

De sejler sammen i økosejlad med en fælles optræden om det, der er blevet uopsætteligt for dem at protestere mod: vores rovdrift på miljøet.

Civil ulydighed

Vi bliver budt velkommen om bord. Nogen spiller guitar nede i kabyssen, og det roder fredsommeligt overalt. Nogen taler engelsk, andre tager os bare i hånden. Disse bådaktivister kommer fra Bangalore og Bornholm, Sidney og Ouagadougou. Men nu er de altså ankret op i Øresund.

»Jeg er egentlig ikke aktivisttypen,« forklarer en smilende dansk fyr. Han har lige skrevet ph.d. i naturgeografi og har alle klimafakta i orden. Men så gik han i aktion. I hans mund lyder civil ulydighed som en kærlig gestus over for lovgivere, der ikke har fattet miljøalvoren endnu.

At gå rundt på båden er som at træde ind i et lykkelig déjà-vu fra 1970'erne. Alle er styret af idealisme. Fællesskabet udgår fra en guitar i kabyssen, og forbrugerismen er langt borte. Koreografen Pipaluk Supernova hilser med opsatte lokker og vindtæt jakke. Hun er instruktøren bag *Sejlende By*, og hun genner os høfligt i land. For snart lyder råbekoret i skibets 'miljøhaka': »What do we want?«. Hvorefter hele besætningen svarer: »Love and Respect!«. Og så er der ellers miljøaktivistperformance under fuldmånen.

Fællesskabet lokker

En dyb tone klinger ud over vandet. En mand står i stævnen og spiller på sin strippede kontrabas, og imens trasker en fyr rundt med et skilt med ordet 'Disobey!' – adlyd ikke!

Opfordringen lokker. Tanken om et fællesskab, hvor det er tilladt at mene, at vi kan gøre noget for at forhindre klodens undergang, virker helt forjættende – ikke mindst med udsigten til Kronborgs udstråling af overdådighedskongedømme og død.

To luftakrobater klatrer op i galeasens master og lader sig svæve rundt om masterne – liggende i luften i de smukkeste omfavnelser. I enden af dækket spiller musikere de blideste toner. Og en tavs smilekvinde går hen mod os og tager fat i vores hænder og samler os i en svajende tilskuerrundkreds. Fællesskabet opstår bare.

På sejlet projiceres videobilleder af korn og frugter i frodig natur. Men også dystre billeder af tørke. Billederne blandes med billeder af protesterende mennesker foran et kulkraftværk – med lysende ord om, at vi alle sammen kan gøre noget: Dig og dig og mig ...

Imens træder en linedanserinde op på den smalle ræling og balancerer med forsigtige skridt. Bæredygtighed er flere ting. På kajen virker alt pludselig så enkelt. Vi rykker tættere sammen og klapper skibshunden, der lusker omkring. Og vi hvisker om, hvorfor Tesla'erne er blevet så populære, og om hvorfor togdriften i Danmark er så dårlig. Og vi taler om genbrugstøj og økoæbler – og om flygtningestrømmen, der ikke vil standse.

Flyvende Konfutse

En mand, der ligner Konfutse med sit sorte skæg og mystiske tøj, sidder i skrædderstilling og mediterer ved siden af nogle unge piger i jeans. Pludselig lader han sig løfte op i en wire – højt op over dækket – mens han fortsætter sin meditation. Og et ungt danserpar læner sig ud over rælingen og ruller ind over hinanden i en forelsket koreografi langs skibssiden. Alt smelter sammen – organisk og intenst.

For den *Sejlende By* taler til sanserne. Denne performance ligner ikke noget andet scenekunst i Danmark lige nu. Den er tilsyneladende flippet og kaotisk, men det viser sig hurtigt, at den er så stramt styret, at både musikken, luftdansen og forskningen får plads i kompositionen om den bæredygtige livssejls. Som et nyt slags interaktivt teater, hvor en politisk holdning flettes perfekt med sit æstetiske udtryk.

Fuldmånen står klart over Hven. Linedanserinden er nået hen til enden af rælingen. Der er ro over Kronborg. En ny tid kan begynde. Hvis vi vil.

'Sejlende By'. Iscenesættelse: Pipaluk Supernova. Copenhagen Dream House. Oplevet ud for skonnerten Hawila i Helsingør Havn som del af Click Festivalen. Spiller også 3-4. juni kl. 22 og 23 i Københavns Havn ved Langelinje hos Den Lille Havfrue samt ved Den Blå Planets Havn 17. juni og 23-24. juni kl. 21 og 22. www.hawilaproject.org
<<http://www.hawilaproject.org>>